

Beëindiging verlengd tijdelijk dienstverband

1. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij beroepschrift van 25 juni 2004 is appellante in beroep gekomen tegen een beslissing van verweerster, aan appellante medegedeeld bij aangetekende brief van 29 april 2004, inhoudende de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband met appellante.

Verweerster heeft bij schrijven van 18 augustus 2004 een verweerschrift met bijlage bij de Commissie ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van de Commissie op 30 september 2004.

Appellante en haar gemachtigde zijn ter zitting verschenen. Voor verweerster zijn verschenen drs., rector, en, hoofd administratie.

2. BEOORDELING

Appellante is in dienst van verweerster werkzaam geweest als lerares NT2 aan het Christelijk College te Blijkens de overgelegde Akten van Benoeming zijn er vier aaneengesloten aanstellingen geweest, de eerste ingaande 1 januari 2001 en de laatste voor het tijdvak van 1 augustus 2003 tot 1 augustus 2004. Het betrof, in ieder geval sedert 1 augustus 2001, steeds een vervangingsaanstelling.

In navolging van artikel 52 van de Wet op het Voortgezet Onderwijs bepaalt artikel 13 van de toepasselijke CAO-VO dat de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie van Beroep, waarbij de werkgever is aangesloten, tegen een aantal in dat artikellid omschreven besluiten van de werkgever. Onder meer wordt in dit artikel onder sub c. genoemd een besluit inhoudende ontslag van de werknemer anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken, alsmede sub e. een besluit inhoudende de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

De Commissie dient ambtshalve na te gaan of in het beroep een besluit aan de orde is als genoemd in dit artikel 13 CAO/VO en is in het onderhavige geval van oordeel dat geen in artikel 13 genoemde beroepsgrond aanwezig is, aangezien de arbeidsovereenkomst van appellante per 1 augustus 2004 van rechtswege geëindigd is. De Commissie overweegt daartoe het volgende.

De vier aaneengesloten aanstellingen van appellante hebben het tijdvak van drie jaren overschreden. Ingevolge artikel 7:668a, lid 1, van het Burgerlijk Wetboek (BW) wordt derhalve de laatste arbeidsovereenkomst van appellante geacht er een te zijn voor onbepaalde tijd. Blijkens het vijfde lid van dit artikel kan hiervan bij CAO worden afgeweken. Naar het oordeel van de Commissie is dit in artikel 3a.2 van de CAO/VO inderdaad gebeurd, aangezien in het eerste lid van dit artikel is bepaald dat met een onderwijsgevende, die geen onderwijsbevoegdheid heeft, alleen maar een dienstverband voor bepaalde tijd kan worden overeengekomen. Vervolgens is in het zevende lid van genoemd artikel de regeling van artikel 7:668a BW herhaald, doch slechts voor die arbeidsovereenkomsten, genoemd in de leden 2 tot en met 6 en dus met uitzondering van de tijdelijke arbeidsovereenkomst met een onbevoegde.

Weliswaar is door appellante gesteld dat zij wel in het bezit is van een onderwijsbevoegdheid, aangezien zij in het begin van de jaren 70 een Akte Naaldevakken heeft behaald, doch de Commissie meent dat het bezit van een bevoegdheid in het kader van artikel 3a.2, eerste lid van de CAO/VO, slechts relevant is voorzover die bevoegdheid betrekking heeft op het door de betreffende docent te geven onderwijs en op vakken, die aan de betreffende onderwijsinstelling daadwerkelijk worden gegeven. Vaststaat dat appellante aan de door haar destijds behaalde Akte geen bevoegdheid ontleent voor het geven van het NT2-onderwijs, waarvoor zij steeds aangesteld is geweest. Appellante kon voor de door haar te geven NT2-lessen dan ook niet in vaste dienst worden aangesteld en appellante dient te worden aangemerkt als een onbevoegde lerares, die op grond van artikel 3a.2, eerste lid CAO/VO, en zoals in het onderwijs algemeen bekend is, nimmer in aanmerking kan komen voor een vaste aanstelling.

Op grond van het bovenstaande is er derhalve in het geval van appellante sprake van een tijdelijke aanstelling, die ingevolge artikel 7:667 van het BW van rechtswege afloopt, zonder dat opzegging daarvan vereist is. In het tweede lid onder a van dit artikel is bepaald dat wel voorafgaande opzegging nodig is, indien dit bij schriftelijk aangegane overeenkomst, hier de CAO/VO, is bepaald.

Artikel 4a.1 van de CAO/VO geeft aan in welke gevallen opzegging nodig is.

Op grond van dit artikel is opzegging nodig bij de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband, doch daarvan wordt zowel in het eerste lid, aanhef, als in het tweede lid onder b. uitdrukkelijk de aanstelling wegens vervanging uitgezonderd.

Blijkens de overgelegde akten van benoeming, door appellante ondertekend, betroffen haar aanstellingen steeds aanstellingen wegens vervanging (uitgezonderd wellicht de eerste aanstelling in 2001). Dit betekent dat de arbeidsovereenkomst met appellante, die steeds ter vervanging was aangesteld, niet door verweerster behoefde te worden opgezegd, maar van rechtswege is geëindigd op 1 augustus 2004.

Aan hetgeen tussen partijen in het kader van het beroep aan de orde is geweest omtrent de tijdigheid van de door verweerster op 29 april 2004 verzonden en op 3 mei 2004 bij appellante aangeboden aangetekende brief, waarin de niet-verlenging, c.q. beëindiging van de aanstelling aan haar werd meegedeeld, kan de Commissie derhalve voorbijgaan.

Op grond van het vorenstaande oordeelt de Commissie dat van een beëindiging van de arbeidsovereenkomst door een besluit van verweerster geen sprake is, maar dat deze overeenkomst van rechtswege op 1 augustus 2004 eindigde. Weliswaar heeft verweerster aan appellante, ten overvloede, medegedeeld dat de arbeidsovereenkomst beëindigd werd, c.q. niet zou worden voortgezet, doch hierin kan niet een besluit worden gezien als bedoeld in artikel 13 van de CAO-VO, aangezien dat artikel slechts het oog heeft op besluiten (tot opzegging), zonder welke de arbeidsovereenkomst niet zou eindigen. In het onderhavige geval eindigde de arbeidsovereenkomst van appellante per 1 augustus 2004 ook zonder zulk een besluit.

Hieruit volgt dat er, anders dan appellante blijkens haar beroep kennelijk meent, geen besluit voorligt dat ingevolge de wet of de CAO/VO aan het oordeel van de Commissie kan worden onderworpen. Om die reden dient het beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Aangezien een der leden, gekozen door de werknemers, verhinderd was aan de besluitvorming deel te nemen, heeft het jongste lid van de zijde der werkgevers zich overeenkomstig

artikel III-A16 van het Rechtspositiebesluit Onderwijspersoneel en artikel 16 van het door de Commissie vastgestelde huishoudelijk reglement van stemming onthouden.

3. BESLISSING

De Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gegeven te Eindhoven op 30 september 2004 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. J.M.P. Drijkoningen en mr. H.P.G. van Eupen, lid/secretaris.